

KRÓNIKA

BERNÁT TIVADAR 90 éves

Az 1945 utáni geográfus generáció meghatározó személyiségeinek egyikét, BERNÁT TIVADART köszöntjük 90. születésnapja alkalmából. Pályája agrárszakos közgazdász diákként indult; NAGY IMRE, a tragikus sorsú miniszterelnök és tanár tanítványa volt (később meg is kapta a Nagy Imre-emlékplakettet). Tanulmányai során a MARKOS GYÖRGY körül kialakult iskola gazdaságföldrajzi szellemisége, valamint a pedagógushivatás annyira megragadta, hogy tanulmányainak befejezését követően 1952-től nyugdíjazásáig, majd professzor emeritusként azon túl is a közgazdasági képzés különböző intézményi keretei között működő Gazdaságföldrajz Tanszéken alkotott maradandót. A Tanszéknek 1966 és 1989 között vezetője volt. Bár a gazdaságföldrajz szinte minden területén otthonosan mozgott, szűkebb szakterülete az agrárföldrajz volt és maradt. E témakörben már 1961-ben könyve jelent meg, és ugyancsak az agrárium földrajza volt a témája 1965-ben megvédett kandidátusi, illetve ENYEDI GYÖRGY társszerzővel közösen készített és 1977-ben publikált akadémiai doktori értekezésének. Tudományos munkásságát a valóság igen szigorú tisztelete jellemezte. Idegenkedett mindenfajta mellébeszéléstől, tartózkodott a látványos sikereket hozó aktuálpolitikai divatoktól, munkatársai tudják, hogy hidegrázást kapott a semmitmondó, blikkfangos ürességektől. A Magyar Tudományos Akadémia Társadalomföldrajzi Tudományos Bizottságának

ma is tagja. A Földrajztudományi Bizottságnak 1975 és 1988 között elnöke volt.

Sokoldalú munkásságából tankönyvírói és tankönyvszerkesztői tevékenységét külön is érdemes kiemelni. Egyetemi jegyzeteit és tankönyveit – pl. *Magyarország gazdaságföldrajza* (1969) és *Általános gazdasági földrajz* (1978) –, azok egymást követő kiadásait számos évfolyam közgazdász és földrajzos hallgatói is használták tanulmányaik során. Tényismerete és ilyen irányú igényessége legendásnak számított hallgatói körében. Oktatóként szigorú volt, de következtessége és igazságossága, valamint tudása alapján elismerték és méltányolták hallgatói. Az öregdiákok máig szeretettel és tisztelettel emlékeznek rá.

Széleskörű munkássága, egyetemi, akadémiai és gyakorlati tevékenysége mellett mindig szoros kapcsolatban állt (és áll ma is) Társaságunkkal, amelynek 1953 óta tagja. 1968-tól a Választmány tagja volt, 1981 és 1989 között a Társaság társelnöke volt, 1989 óta pedig tiszteleti tag. A földrajztudományért a Társaság keretében és érdekében végzett munkáját, valamint a geográfus pedagógusok továbbképzésében tanúsított aktív tevékenységét Társaságunk legmagasabb kitüntetésével, a Lóczy-éremmel ismerte el.

BERNÁT TIVADARNAK ezúton kívánunk jó egészséget és sok örömet! Őrizze meg szellemi frissességét, hogy még sokáig részesülhessünk tapasztalataiból és tudásából!

KOROMPAI ATTILA – KULCSÁR DEZSŐ

MARTONNÉ ERDŐS KATALIN 70 éves

Egyetemi éveink egyik legmeghatározóbb alakja, MARTONNÉ ERDŐS KATALIN idén ünnepli 70. születésnapját. Szigorú és következetes oktatóként, lelkiismeretes és lelkes témavezetőként, később nyitott és energikus kollégaként ismerhettük meg Őt.

Immár 45 évet felölelő tudományos munkássága, a klasszikus geomorfológiával kezdődött, majd folytatódott a komplexebb táj kutatásokkal. A természetföldrajzi törvényszerűségek kutatása

szilárd alapot adott a Tanárnő következő kutatási irányának, a turizmusföldrajznak is. Kitartó és szorgalmas kutató és elemző munkájával a bonyolult összefüggés-rendszerek feltárására törekedett. Mindezen munkái során a szülőföldjéhez és választott városának környezetéhez is hű maradt, hiszen Észak-Magyarország és az Észak-Alföld jelentette fő kutatási célterületeit. Nem az íróasztal mögül kívánta megismerni, feltárni az egyes területek természetföldrajzi,